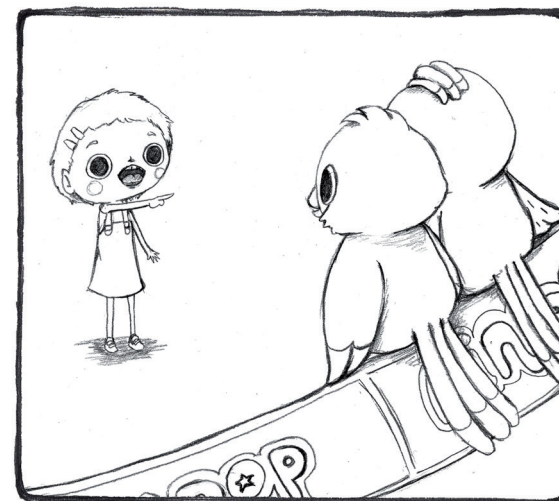
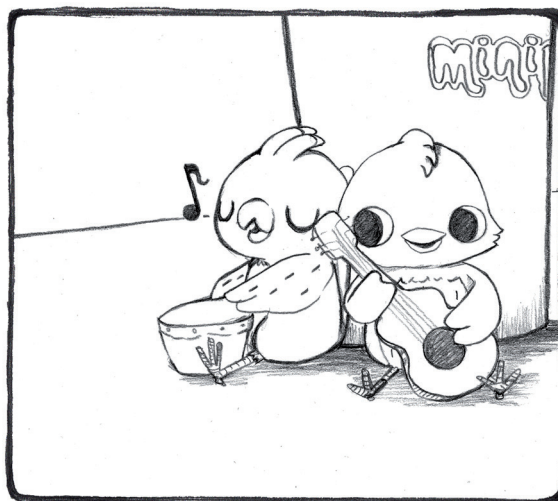
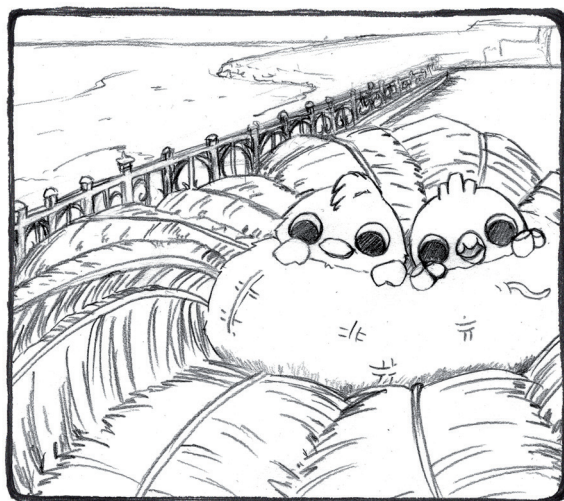
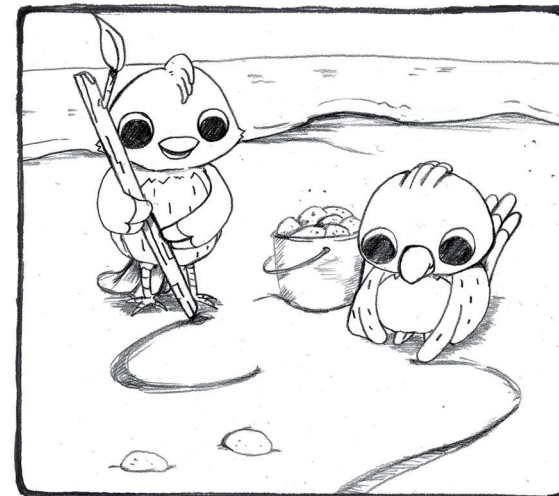
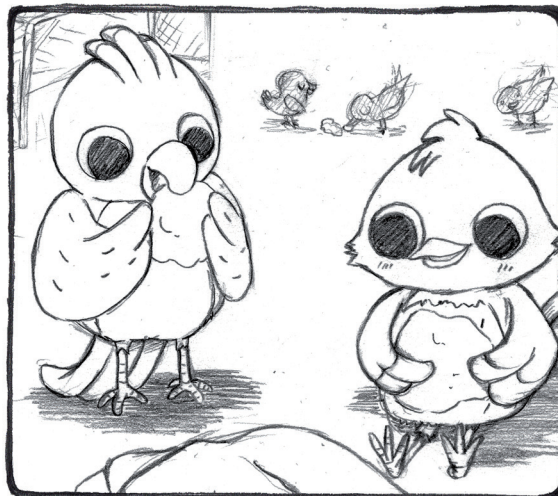
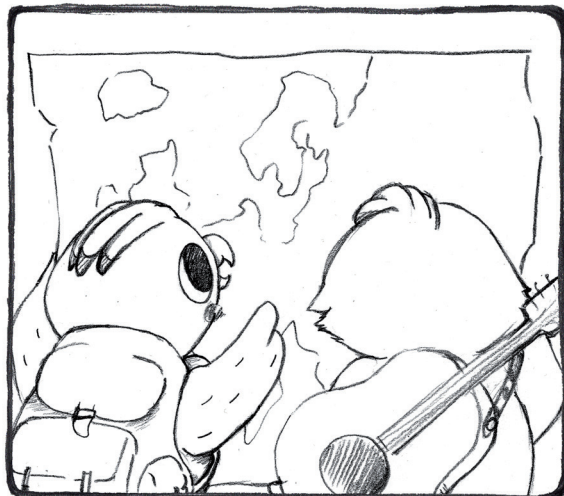

6, 7 i 8
de juny

minipop!

tarragona

MINI I POP

UNA VEGADA, FA MOLT I MOLT POC TEMPS D'AIXÒ...HI HAVIA DOS OCELLS AMICS. ANAVEN PEL MÓN VOLANT COM

FAN QUASI TOTS ELS OCELLS: CAP AL SUD A FINALS DE TARDOR O PRINCIPI D'HIVERN I CAP AL NORD A FINALS DE PRIMAVERA O PRINCIPI D'ESTIU... PERÒ AQUESTS EREN UNS OCELLS INQUIETS: EN COMPTES D'ANAR ANY RERE ALTRE ALS MATEIXOS NIUS I ALS MATEIXOS PAÏSOS ELLS, DE SEMPRE, BUSCAVEN LLOCS NOUS I VIVÈNCIES DIFERENTS.

ELS ENCANTAVEN ELS NENS I LES NENES, SOBRETOT ELS QUI ALS PATIS DE LES ESCOLES D'ARREU DEL MÓN DEIXAVEN UNA MICONA DEL SEU ESMORZAR, ESMICOLAT, QUAN JA NO TENIEN GENS NI MICA MÉS DE GANA, PERQUÈ ELLS ALGUNS DIES I D'ALTRES COMPANYS SEUS QUE NO EMIGRAVEN POGUESSIN SUPORTAR ELS LLARGS MESOS D'HIVERN.

SABIEN PIULAR, ÉS CLAR, COM TOTS ELS OCELLS, I VOLAR, CAMINAR, ORIENTAR-SE... PERÒ ÉS QUE, A MÉS, ELLS EREN MOLT EIXERITS I ELS AGRADAVA MOLT LA MÚSICA: ESCOLTAR-LA I FER-NE, MOURE'S AMB EL SEU MENUT COS TOT SEGUINT-NE EL RITME... TAMBÉ LES ACTIVITATS ARTÍSTIQUES I CREATIVES: ELS ENCANTAVA DE FER COSES AMB LES PUNTES DE LES ALES, DIBUIXAR AL TERRA AMB LES SEVES POTES O AMB BRANQUES I FULLES QUE TROBAVEN. DESPRÉS, QUAN LA GENT A LES PLATGES O ALS PASSEJOS ES TROBAVA AQUELLES MERAVELLES, NO SABIEN QUI N'HAVIA ESTAT L'ARTISTA! EREN UNS OCELLS FELIÇOS PERÒ... QUE NO ENCAIXAVEN BEN BÉ ENLLOC.

DES DE DALT EL CEL, TOTES LES CIUTATS I TOTS ELS POBLES ELS SEMBLAVEN GRISOS : GRIS FOSC O GRIS FLUIX, PERÒ SEMPRE GRISOS I ELS ALTRES OCELLS NO ESTAVEN PER TANTS ROMANÇOS: VOLIEN FER, SIMPLEMENT, EL QUE DE TOTA LA VIDA HAVIEN FET TOTS ELS OCELLS I PROU...

A ELLS ELS FEIA LA SENSACIÓ QUE NOMÉS ESTAVEN BÉ EN EL SEU MÓN, EN EL D'ELLS DOS. ELS AGRADAVA VIURE ENVOLTATS D'IMAGINACIÓ, DE SORPRESES, D'ALEGRIA...

EL DESTÍ I UN FORT VENT QUE VENIA DE L'ÀFRICA VAN VOLER QUE FOSSIN ARROSSEGATS FINS A TARRAGONA, AL COSTAT D'UNES PLATGES QUE ELS HAVIEN ENLLUERNAT AMB UNA LLUM D'OR. EN ENTRAR A LA CIUTAT PEL MAR VAN TENIR UNA SORPRESA ENORME I FANTÀSTICA: ALLÀ MATEIX, DALT DE LA PLATJA, VAN TROBAR EL QUE FEIA TANT DE TEMPS QUE BUSCAVEN I QUE NO HAVIEN TROBAT ENCARA: MÚSICA, COLORS, DANSA... I MOLTS NENS I NENES RIALERS AMB ELS SEUS PARES I MARES QUE S'HO PASSAVEN TAN BÉ COM ELLS QUAN NO PARAVEN DE PIULAR, DE MOURE LES

ALES, DE CREAR, D'EMBADALIR-SE AMB EL QUE ELS ENVOLTAVA...

ALLÀ, ENTRE LES PALMERES D'UN PASSEIG, VAN TROBAR JUST EL VOLIEN I AIXÍ QUE VAN ARRIBAR ES VAN FER UN NIU DE GANXET ENTRE LES BRANQUES PER PODER REPOSAR UNA MICA A LA NIT, QUAN S'ACABÉS LA FESTA...

DURANT ELS TRES DIES QUE VA DURAR EL FESTIVAL ELS DOS AMICS NO VAN MOURE'S D'ALLÀ I JA DE BONA HORA PASSEJAVEN PER L'ESCENARI, PER LA BARRA DEL BAR, PELS DIFERENTS ESTANTS I PARADES... I QUAN ARRIBAVEN LES PRIMERES FAMÍLIES LLAVORS SÍ QUE COMENÇAVA LA FESTA, TAMBÉ PER A ELLS DOS...

TOTHOM PODIA VEURE'LS: ARA AQUÍ ARA ALLÀ, FELIÇOS DE LA VIDA I CADA COP MÉS CONFIATS.

UNA NENA QUE SORTIA ENCANTADA D'UN TALLER VA MIRAR ENLAIRE. FEIA POCOS DIES QUE PARLAVA PERÒ ELS SEUS PARES I GERMANS GRANS LI HAVIEN DIT I REPETIT QUE ANIRIEN AL MINIPOP I LI HAVIEN RECORDAT TOT EL QUE ALLÀ HI HAURIA, I COM S'HO PASSARIEN DE BÉ...

VA SER LLAVORS QUE LA PETITA VA VEURE ELS DOS OCELLS, JUNTS I QUIETS, DAMUNT UNA VELA.

ELS TRES VAN MIRAR-SE ALHORA.

PER UNS BREUS MOMENTS LA MÚSICA, LES RIALLES, EL SOROLL, LES PARAULES, FINS I TOT LA BRISA I LES ONADES DEL MAR... VAN ATURAR-SE.

I ELLA CRIDÀ, DIVERTIDA, ASSENYALANT-LOS: -A MINI? A POP?

ELS SEUS GERMANS GRANS LI VAN FER REPETIR LA PREGUNTA. VAN RIURE EN ESCOLTAR-LA DE NOU I, MIRANT-SE, LI VAN DIR: -SÍ, SI TU HO VOLS ELLS SÓN EN MINI I EN POP! I LLAVORS VA PASSAR ALLÒ QUE PASSA AMB ELS SECRETS I AMB LES NOTÍCIES: QUE ES VA ESCAMPAR LA VEU PER TOT EL FESTIVAL I DES D'AQUELL MOMENT, COM PER ART DE MÀGIA, AQUELLS OCELLS VAN REBRE SATISFETS UN NOM QUE, PEL POSAT QUE VAN FER, TAMBÉ VOSALTRES HAURÍEU NOTAT QUE ELS ERA EL MÉS ESCAIENT I QUE ELS AGRADAVA MOLT.

MONTSERRAT CEBRIÁN SABAT

